

Številka: Up-1075/17-6, U-I-187/17-4
Up-1076/17-6, U-I-188/17-4

Datum: 6. 5. 2019

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobud in ustavnih pritožb družbe Center za starejše občane Lucija, d. o. o., Portorož, ki jo zastopa Odvetniška družba Mužina, Žvipelj in partnerji, d. o. o., Ljubljana, na seji 6. maja 2019

sklenilo:

- 1. Ustavna pritožba sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 297/2016 z dne 13. 9. 2017 in zoper sodbo Upravnega sodišča št. I U 54/2016 z dne 22. 6. 2016 v zvezi z odločbo Ministrstva za finance št. DT-499-130/2015 z dne 3. 12. 2015 se ne sprejme.**
- 2. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 156/2016 z dne 13. 9. 2017 in zoper sodbo Upravnega sodišča št. I U 1551/2015 z dne 24. 3. 2016 v zvezi z odločbo Ministrstva za finance št. DT-499-10-86/2015 z dne 25. 9. 2015 in s sklepom Finančne uprave Republike Slovenije št. 42270-340/2013-16 z dne 10. 6. 2015 se ne sprejme.**
- 3. Pobudi za začetek postopka za oceno ustavnosti 43., 44., 46. in 47. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12) se zavržeta.**
- 4. Pritožnica oziroma pobudnica sama nosi svoje stroške postopka pred Ustavnim sodiščem.**

OBRAZLOŽITEV

A.

1. V zadevi št. Up-1075/17 je Ministrstvo za finance (v nadaljevanju MF) zavrglo pritožnično pritožbo zaradi molka organa, ker pritožnica zahteva za odpravo posledic odločbe o odmeri davka na nepremično premoženje večje vrednosti po 46. členu Zakona

o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) sploh ni vložila. Zato prvostopenjski davčni organ z odločanjem o taki zahtevi ni mogel priti v zamudo. Upravno sodišče je pritožnično tožbo zoper sklep MF zavrnilo. Vrhovno sodišče je pritožnično revizijo zoper sodbo Upravnega sodišča zavrglo, ker pritožnica ni izkazala pogojev za dovoljenost revizije po drugem odstavku 83. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 62/10 in 109/12 – v nadaljevanju ZUS-1).

2. V zadevi št. Up-1076/17 je prvostopenjski davčni organ zavrgel pritožničin predlog za obnovo postopka odmere davka na nepremično premoženje večje vrednosti, saj okoliščina, na katero je pritožnica oprla svoj predlog za obnovo postopka, ni bila verjetno izkazana (prvi in drugi odstavek 267. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13 – v nadaljevanju ZUP). MF je pritožnično pritožbo zoper sklep prvostopenjskega davčnega organa zavrnilo. Upravno sodišče je pritožnično tožbo zavrnilo in pojasnilo, da obnovitveni razlog ne more biti napačna uporaba materialnega zakona, veljavnega v času upravnega odločanja, prav tako ni možna obnova postopka, ker je bil kasneje sprejet drugačen pravni predpis ali ker je bila sodna ali upravna praksa o nekem vprašanju pozneje spremenjena. Vrhovno sodišče je pritožnično revizijo zoper sodbo Upravnega sodišča zavrglo, ker pritožnica ni izkazala pogojev za dovoljenost revizije po drugem odstavku 83. člena ZUS-1.

3. Pritožnica v obeh zadevah hkrati z ustavno pritožbo vlaga tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 43., 44., 46. in 47. člena ZUstS. Za izpodbijane določbe zatrjuje neskladje z 2., 14., 22. in 26. členom Ustave. Izpodbijana ureditev naj posameznikom, pri katerih je bila odmera davka pred razveljavitvijo Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin (Uradni list RS, št. 50/06 in 87/11 – ZMVN) že pravnomočno zaključena, ne bi zagotavljala enakega varstva kot tistim, ki so zoper odmero davka vlagali pravna sredstva in pri katerih pravnomočnost pred začetkom učinkovanja razveljavitve zakona še ni nastopila. Nastop pravnomočnosti naj ne bi bil razumen razlog za razlikovanje med obema skupinama posameznikov, ki naj bi bili glede obveznosti plačila davka v enakem položaju.

B.

4. Ustavno sodišče ustavnih pritožb ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS (1. in 2. točka izreka).

5. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj.

6. V primerih, ko izpodbijani predpis ne učinkuje neposredno, se lahko pobuda vloži šele po izčrpanju pravnih sredstev zoper posamični akt, izdan na podlagi izpodbijanega predpisa, hkrati z ustavno pritožbo pod pogoji iz 50. do 60. člena ZUstS (glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-275/07 z dne 22. 11. 2007, Uradni list RS, št. 110/07, in OdlUS XVI, 82). Pobudnica svoj pravni interes za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih določb ZUstS utemeljuje z vloženima ustavnima pritožbama. Pobudnica ima pravni interes za preizkus pobude za presojo ustavnosti tistih zakonskih določb, na katerih temeljijo z ustavno pritožbo izpodbijane odločitve. V zadevi št. Up-1075/17 izpodbijani odločba MF in sodba Upravnega sodišča ne temeljita na izpodbijanih določbah ZUstS, temveč na prvem odstavku 246. člena v zvezi z 255. členom ZUP, ki določa, kdaj je v upravnem postopku podan molk organa. V zadevi št. Up-1076/17 izpodbijani sklep davčnega organa, odločba MF ter sodba Upravnega sodišča temeljijo na prvem in drugem odstavku 276. členu ZUP, ki določata procesne predpostavke za odločanje o predlogu za obnovo postopka ter pogoje za zavrženje predloga. Izpodbijana sklepa Vrhovnega sodišča o zavrženju revizije pa v obeh zadevah temeljita na drugem odstavku 83. člena ZUS-1, ki ureja pogoje za dovoljenost revizije v upravnem sporu. Zato morebitna ugoditev pobudam ne more privedi do izboljšanja pobudničinega pravnega položaja. To pomeni, da pobudnica ne izkazuje pravnega interesa za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih določb ZUstS. Ustavno sodišče je zato njeni pobudi zavrglo (3. točka izreka).

7. V skladu s prvim odstavkom 34. člena ZUstS nosi v postopku pred Ustavnim sodiščem vsak udeleženec svoje stroške postopka, če Ustavno sodišče ne odloči drugače. Navedena določba se po prvem odstavku 49. člena ZUstS uporablja tudi v postopku z ustavno pritožbo. Ker niso podani razlogi za drugačno odločitev, je Ustavno sodišče odločilo, kot izhaja iz 4. točke izreka tega sklepa.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena, tretjega odstavka 25. člena, prvega odstavka 34. člena in prvega odstavka 34. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Rajko Knez
Predsednik